

2254485 хектара (ср. Минчевъ, *op. cit.*, стр. 317 \*).

Трѣбва да добавимъ още, че 645650 хектара отъ орната земя сж *угари* (за 1905—1906, 20.51% отъ орната земя), а 54125 хектара — *орници* (1.71% отъ орната земя). Изобщо взето, срѣднѣй  $\frac{1}{3}$  отъ нашата орна земя се оставя подъ угаръ! Не само въ това отношение нашето земледѣлие е още твърдѣ назадъ.

Разгледаме ли по години добитото срѣднѣй производство, което се пада на хектаръ, ний се натъкваме не само на слабата плодородностъ на нашата почва, но и на тенденцията, макаръ още слабо проявена, за изтощаване плодороднитѣ сили на почвата. Тѣснитѣ ни редове не ни позволяватъ да разглеждаме тукъ въпроса: годно ли е или не дребното земледѣлие и то намѣсти недостатъчнитѣ земледѣлчески участъци, за техническия ни и изобщо стопански напрѣдъкъ? Законодателната мѣрка отъ 1904 г. за разработването на меритѣ е само крачка напрѣдъ (чл. 1: „всѣко село, жителитѣ на което заявяватъ че нѣматъ достатъчна земя за обработване, може да разпрѣдѣли между жителитѣ си частъ отъ своята мера“). Държавата не трѣба да чака да ѝ се подаватъ заявления отъ нуждающи се селени или цѣли села, за да имъ отстъпва или продава свои пасбища, гори и т. н. земи, а трѣбва самъ, по своя инициатива, да разпрѣдѣли въ тая посока разполагаемото отъ своитѣ имоти, слѣдъ като се изучатъ основно стопанскитѣ условия на всички окръжи, околии и общини. (Ср. периодическитѣ и

---

\*] Засѣтитѣ и засадени пространства на Ромъния прѣзъ 1910 г. сж 7036540 хектара [въ 1909 г. — 5954439). Общиятъ брой на земледѣлцитѣ тукъ е 1091925: едри 3806, а дребни — 1088119. [ср. Спис. на бълг. Ик. Д-во, 1910, кн. 6, стр. 481). Никой нѣма да сгрѣче, че тогасъ когато положението на ромънския селенинъ е неспосно въ сравнение съ това на нашия, ромънската емиграция въ Америка, както се види отъ горѣпосоченитѣ цифри, е много по-малка отъ нашата!